

† ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
ΕΣΠΕΡΑΣ
Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ & Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ
ΠΑΣΧΑ.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε,
τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρὼν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ
Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἀγίε, ἐπίσκεψαι καὶ ἱάσαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε,
ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. **Καὶ εὐθὺς ὁ**
Ν' Ψαλμὸς

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις
συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας
τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ὥδ' ἡ α'

Ῥῆχος πλ. β' ὁ Εἰρμός

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (Δίς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ὥδ' ἡν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ ἄδην θανατώσαντι. (Δίς)

Δόξα Πατρί...

Ἀνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου, ὑπὲρ νοῦν ὥράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν...

Ἰνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

ὥδ' ἡ γ'

Ῥῆχος πλ. β' ὁ Εἰρμός

Εν τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσα. (Δίς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Γύμνολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνοντας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ Δέσποτα, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν. (Δ/ς)

Δόξα Πατρί...

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἦνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν...

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει, καὶ γὰρ τὴν δυνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν, οὐκ ἔστιν ἅγιος,...

ὥδῃ δ'

ᾠχος πλ. β' ὁ Εἰρμὸς

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοῦμ ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος. (Δ/ς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἦν εὐλόγησας πρίν, καταπαύσει τῶν ἔργων, παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτῶμενος. (Δ/ς)

Δόξα Πατρί...

Ῥωμαλαιοῦτι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ σου, διή ρηται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν...

Ὁ ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατὰστικτον τοῖς μώλωπι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ διαπεφώνηκεν.

ὥδῃ ε'

ᾠχος πλ. β' ὁ Εἰρμὸς

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἑσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται. (Δ/ς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοῖκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνὸν σοι Λόγε μυστήριον, ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

(Δ/ς)

Δόξα Πατρί...

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις, ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα, ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν... .

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστοουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδάμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ

ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς
παντοδύναμος.

ὥδῃ στ'

ῥῆχος πλ. β' ὁ Εἰρμὸς

Κυνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη,
στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς, σοῦ γὰρ τὸν
τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ
δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς
ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ
κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια
καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς
ἐγκατελίπετε. (Δίς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης,
Λόγε ἧς μετέσχες σαρκὸς, εἰ γὰρ καὶ
λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν
ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς
σαρκὸς σου, ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἰς
ὑπάρχεις Ὑῖός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος. (Δίς)

Δόξα Πατρί...

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ
θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ
Ἀδάμ, εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς
σαρκὸς ἢ χοϊκῇ οὐσίᾳ, ἀλλ' ἡ θεότης
ἀπαθῆς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου
πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας,
καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν
ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν...

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει,
ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν, σὺ γὰρ
τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταῖε ζωαρχικῇ
παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλείθρα
διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ'
αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν
ἀψευδῇ Σῶτερ γεγωνῶς νεκρῶν
πρωτότοκος.

ὥδῃ ζ'

ῥῆχος πλ. β' ὁ Εἰρμὸς

Ἀφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν
καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὀσίους
Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός,
ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.

Τέτρωται ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ
δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν
πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ
δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός
εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι.

Ὀλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ
δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν
Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος
ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός
εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρί...

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ
τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται
ζωή, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν
ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεός
εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν...

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ ἄδῃ
ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ
Ἐδέμ, θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων. Λυτρωτά ὁ Θεός
εὐλογητὸς εἶ.

ὥδῃ η'

ῥῆχος πλ. β' ὁ Εἰρμὸς

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθεν μέχρις ἄδου ταμείων, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί...

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ, νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν...

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε **εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

ᾠδὴ θ'

Ἦχος πλ. β' ὁ Εἰρμός

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνas φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίστην, ἀναρχε Υἱέ, νῦν δὲ σε Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

Δόξα Πατρί...

Γῇ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμψιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως, τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν...

Ἀγαλλιášθω ἡ Κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς, ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται ἄδης, μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ, λυτροῦμαι παγγενῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

ὁ Εἰρμός

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός,
Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ. ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν
θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν
Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς
θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας
ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων
ἐκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοί.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν
εἰπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων,
ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους,
ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων
τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν
ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν
καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ
τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἁπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ

Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ζ' Ἑωθινὸν. Ὁ ἤχος Βαρυς.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ ποῦ τέθεται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἀλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως.

*Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν
τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξέρχεται
εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλιν
κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ
λαμπάδα ἀνημμένην
καὶ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς
ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν,
ψάλλον τὸ ἐξῆς:*

Ἦχος πλ. α΄

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ
ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε
Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

(Ἐκ τρίτου)

Εἴτα ἐξερχόμεθα τοῦ Ι. Ναοῦ ψάλλοντες.

Ἦχος πλ. β΄

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ
Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν
οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς
καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ
δοξάζειν.

*Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν
χορῶν μέχρι ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν
ὅπου θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως.
Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν, γίνεται ἡ ἀνάγνωσις
τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.*

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
ἱκετεύσωμεν. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Γοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου
Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου,
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ
τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἡγόρασαν
ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν
τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωΐ τῇ μιᾷ
τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς
ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς
θύρας τοῦ μνημείου; καὶ
ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι
ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας
σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον
ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον
στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν· ὁ
δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε,
Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν
ἐσταυρωμένον, ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν
ᾧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν
αὐτόν, ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ
αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ
ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ
μνημείου, εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ
ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον·
ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ὅρθρος.

**Ὁ ἱερεὺς θυμῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον
ἐκφωνεῖ·**

Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ,
καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλει τρίς τὸ τροπάριον.

ᾠχος πλ. α΄

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

**Καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἐξάκως, τοῦ
ἱερέως θυμῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπόμενους
στίχους.**

Στίχος α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός,
καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Στίχος β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Στίχος γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχος δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν
ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα,
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγωντέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας. Καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς ἁνθρωπίνης εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τῆς κώμης (πόλεως)
ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ
τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
(**Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς**)
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα,
τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Αμήν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν

«Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα...»

ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄

Ὁ Εἰρμὸς.

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυν-θῶμεν
Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς
διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας. (*Δις*)

Δόξα Πατρὶ...

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις,
καὶ ὁψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς
ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτον-
τα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς
ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Καὶ νῦν...

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως
εὐφραινέσθωσαν, γῇ δὲ ἀγαλλιástῳ,
ἐορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε
ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ
ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία

Αναστάσεως ἡμέρα
λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου,
Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν,
καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ
Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον
ᾄδοντας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **Υ**

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν
τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἣν Ἐκφώνησις

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ῥδὴ γ' Ἦχος α'

Ὁ εἰρμός

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. *(Δὺς)*

Δόξα Πατρί...

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἑγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Καὶ νῦν...

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. *γ'*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρά

μεθ' ἣν Ἑκφώνησις

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἦ Ὑπακοή

Ἦχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν ὀρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ῥδὴ δ' Ἦχος α'

Ὁ εἰρμός

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀρσεν μέν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Δόξα Πατρί...

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Καὶ νῦν...

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιάδου κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Καταβάσῃ

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ'*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἑκφώνησις*

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

*Ὡδὴ ε' Ὕψος α'
Ὁ εἰρμὸς*

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. *(Δίς)*

Δόξα Πατρί...

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Καὶ νῦν...

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Καταβάσῃ

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ'*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν*

Ἑκφώνησις

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

*Ὡδὴ ς'
Ὕψος α'
Ὁ εἰρμὸς*

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. *(Δίς)*

Δόξα Πατρί...

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέφξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Καὶ νῦν...

Γωτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενῇ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. *γ'*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις*

Ὁ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κοντάκιον

Ἦχος δ' Ἦχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα

ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπесόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνελημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου καὶ Φιλήμονος.

Στίχοι

Εἰκὼν αὐλῶν Ταγμάτων τῶν ἐννέα,

Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ βιότου λυγροῦ ἐννὲ' ἀπῆραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

Υπνοῖ τι μικρόν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,

Τὴν εἰς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ, Μέμνων μένων.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχοι

Ἐκστηθὶ λάγνε, ὧδε μοιχείας βλέπων,

Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνου.

Συναξάριον

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τῇ ἁγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σπῆχοι

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πύλην Ἰδοῦ μόνος

Λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Λὺτῳ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. **γ'**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. **γ'.**

Ἦδὴ ζ'

Ὁ εἰρμός

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Δόξα Πατρὶ...

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἰδοῦ τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Καὶ νῦν...

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὕσα προάγγελος, ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **γ'**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἣν Ἐκφώνησις

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ

ΜΕΓΑΛΑ ΒΑΒΛΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ ἡ ᾠχὸς α΄

Ὁ εἰρμὸς

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί...

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑώας τᾶ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν...

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσαμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *γ'*

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ

μεθ' ἣν Ἐκφώνησις

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ θ' τοῦ Πάσχα. ᾠχὸς α΄

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ἄγγελος ἐξαστράπτων ταῖς γυναιξὶν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ὡ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὅτι Χριστὸς ἀνέστη τὸν θάνατον πατήσας καὶ τοὺς νεκροὺς ἐγείρας, λαοί, ἀγαλλιᾶσθε.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Δόξα...

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμφυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτῳ Δέσποινα.

Καταβασία ᾠχος α΄

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη· Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. γ΄

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἣν Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον
ᾠχος β΄

Γαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν θεοπρεπῇ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ, ἐτέχθης ἐκ Παρθένου καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί, Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν, Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα τὰ Σπῆχηρὰ τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν Σπῆχων αὐτῶν.
Ἦχος πλ. α'**

Σπῆχ. **Α**ναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα

μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Σπῆχ. **Ὡ**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιῶν εἶπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Σπῆχ. **Ο**ὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Λί Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Σπῆχ. **Α**ὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης, καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γυναῖκα χαρᾶς ἔπλησε λέγων, κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Αναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, Εἰπώμεν

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς,
Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει,
καὶ οὕτω βοήσωμεν,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ
τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν
χαρισάμενος. γ'

*Καὶ ψάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις
ἂν ἀσπάζονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀλλήλους, ὁ δὲ
Ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω. Λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς τὸ
ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν
τοῦ ἁγίου Βήματος. Εἶτα οἱ Ἀδελφοὶ πάντες,
ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ
ἵστανται ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως, κἀκεῖνοι ἔνθα
ἂν τύχωσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.*

*Μετὰ γοῦν τὸν Ἀσπασμόν,
ἀναγινώσκεται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ
Ἱερέως ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ἐκ Χρυσοστόμου
παρὰ τοῦ καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.*

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως

Τοῦ Χρυσοστόμου.

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

*Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς
ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, Ἀναστάσεως.*

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος
ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ
λαμπρᾶς πανηγύρεως,

Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων,
εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
Κυρίου αὐτοῦ.

Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων,
ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον.

Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ
δίκαιον ὄφλημα.

Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν,
εὐχαρίστως ἑορτασάτω.

Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε,
μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν
ζημιοῦται.

Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν
ἐννάτην, προσελθέτω, μηδὲν
ἐνδοιάζων.

Εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν
ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν
βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ
Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον,
καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον.

Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης,
ὥς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς
πρώτης.

Καὶ τὸν ὕστερον ἔλεεῖ, καὶ τὸν
πρῶτον θεραπεύει, κἀκεῖνῳ δίδωσι,
καὶ τούτῳ χαρίζεται.

Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν
γνώμην ἀσπάζεται.

Καὶ τὴν προᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν
πρόθεσιν ἐπαινεῖ· οὐκοῦν εἰσέλθετε
πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν
μισθὸν ἀπολαύετε.

Πλούσιοι καὶ πένητες μετ'
ἀλλήλων χορεύσατε.

Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν
ἡμέραν τιμήσατε.

Νηστεύσαντες καὶ μὴ
νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον.

Ἡ τράπεζα γέμει τρυφήσατε
πάντες, ὁ μόσχος πολὺς μηδεὶς
ἐξέλθῃ πεινῶν.

Πάντες ἀπολαύετε τοῦ
συμποσίου τῆς πίστεως.

Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ
πλούτου τῆς χρηστότητος.

Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη
γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία.

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα·
συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου
ἀνέτειλε.

Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον·
ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ
θάνατος.

Ἔσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ
κατεχόμενος.

Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ
κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην.

Ἐπίκραναν αὐτόν, γευσάμενον
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο
προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· ὁ Ἄδης,
φησὶν, ἐπικράνθη συναντήσας σοι
κάτω.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ
κατηργήθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη,

καὶ γὰρ καθηρέθη. **Ἐ**πικράνθη.

Ἐπικράνθη,

καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ
περιέτυχεν.

Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνησεν
οὐρανῷ.

Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ
πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον;
ποῦ σου Ἄδῃ τὸ νίκος;

Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ
καταβέβλησαι.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστὸς καὶ
πεπτώκασιν δαίμονες.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν
Ἄγγελοι.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ
πολιτεύεται.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς
οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος.

Ἀνέστη.

Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ
νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων
ἐγένετο.

Ἀὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ
πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν
οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας
τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ
ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης
ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις
παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη
Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος β'

Σπῆχ. **Ἀ**λαλάξατε τῷ Κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Ψ**άλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

*Ἀντίφωνον β'
ᾠχος ὁ αὐτὸς*

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

*Ἀντίφωνον Γ'
ᾠχος πλ. α'*

Σπῆχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπῆχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπῆχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπ'χ. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Εἶπα τὸ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν (ἐκ γ').

Ἡ Ὑπακοὴ Ὡχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τι ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σῶζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον Ὡχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα. (γ')

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Δύναμις.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε! Ἀλληλούϊα!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον Ὡχος πλ. δ'

Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Σπ'χ. **Ε**ξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὃ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἥς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελημφθῇ οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μου μάρτυρες ἐν τε

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς.

Ἀλληλούϊα ᾠχος δ'

Κὺ Κύριε ἀναστὰς οἰκτειρήσεις
τὴν Σιών.

Σπῆχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ
Κύριος.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ

Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Σπῆχ. Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ
Κεχαριτωμένῃ Ἀγνῇ, Παρθένε χαῖρε,
καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς
ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα
Ἱερουσαλὴμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ
σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ
ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Κοινωνικὸν

ᾠχος α'

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

*ψάλλεται δὲ μετὰ τῶν ἐφεξῆς σπῆχων
αὐτοῦ.*

Σπῆχος: Μέγα τὸ μυστήριον τῆς
σῆς Χριστέ, ἀναστάσεως.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπῆχος: Δείπνω παραγέγονας
ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπῆχος: Τότε καὶ ὁ ἄδης
συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμε-
νος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπῆχος: Τότε καὶ Μαρία ἡ
μυρίσασσα εὐφράνθη, προσκυνήσασα
Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπῆχος: Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ
τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἀντὶ τοῦ «Εἰδομεν τὸ φῶς...»

καὶ τοῦ

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...»

λέγεται τό,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς
ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **γ'**

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν ἀγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν

τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἀναστάσεως.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος
ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ
λαμπρᾶς πανηγύρεως,

ΜΕΓΑΛΑ ΒΑΡΒΑΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Εἵ τις δοῦλος εὐγνώμων,
εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
Κυρίου αὐτοῦ.

Εἵ τις ἔκαμε νηστεύων,
ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον.

Εἵ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ
δίκαιον ὄφλημα.

Εἵ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν,
εὐχαρίστως ἑορτασάτω.

Εἵ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε,
μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν
ζημιοῦται.

Εἵ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν
ἐννάτην, προσελθέτω, μηδὲν
ἐνδοιάζων.

Εἵ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν
ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν
βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ
Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον,
καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον.

Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης,
ὥς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς
πρώτης.

Καὶ τὸν ὕστερον ἔλεεῖ, καὶ τὸν
πρῶτον θεραπεύει, καὶ κείνῳ δίδωσι,
καὶ τούτῳ χαρίζειται.

Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν
γνώμην ἀσπάζεται.

Καὶ τὴν προᾶξιν τιμᾶ, καὶ τὴν
πρόθεσιν ἐπαινεῖ· οὐκοῦν εἰσέλθετε
πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν
μισθὸν ἀπολαύετε.

Πλούσιοι καὶ πένητες μετ'
ἀλλήλων χορεύσατε.

Εγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν
ἡμέραν τιμήσατε.

Νηστεύσαντες καὶ μὴ
νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον.

Ἡ τράπεζα γέμει τρυφήσατε
πάντες, ὁ μόσχος πολὺς μηδεὶς
ἐξέλθῃ πεινῶν.

Πάντες ἀπολαύετε τοῦ
συμποσίου τῆς πίστεως.

Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ
πλούτου τῆς χρηστότητος.

Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη
γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία.

Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα·
συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου
ἀνέτειλε.

Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον·
ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ
θάνατος.

Ἔσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ
κατεχόμενος.

Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ
κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην.

Ἐπίκρανεν αὐτόν, γευσάμενον
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο
προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· ὁ Ἄδης,
φησὶν, ἐπικράνθη συναντήσας σοι
κάτω.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ
κατηργήθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη.
Ἐπικράνθη.

Ἐπικράνθη,

καὶ γὰρ καθηρέθη. **Ἐ**πικράνθη.

Ἐπικράνθη,

καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη.

Ἐπικράνθη.

Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ
περιέτυχεν.

Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν
οὐρανῶ.

ΜΕΓΑ ΓΑΒΡΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΑΣ & ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τὸ νίκος;

Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός καὶ πεπτώκασι δαίμονες.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται.

Ἀνέστη.

Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος.

Ἀνέστη.

Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

Ἀὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις: Διαλογική.

«Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ὁ Προεξάρχων: πρὸς τὸν λαόν.

«Χριστὸς ἀνέστη».

Ὁ Λαός: Ἀληθῶς ἀνέστη», τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς ἐκφωνεῖ.

ὁ Προεξάρχων: Τό.

Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ Λαός: Ἀποκρίνεται διὰ τοῦ Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

ὁ Προεξάρχων: Κατακλείει διὰ τοῦ Χριστός ἀνέστη (ὅλον), καί

Ὁ Λαός: Ἀντιφωνεῖ.

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.